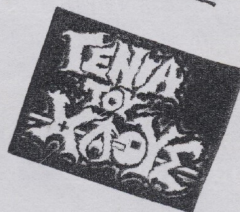
Το πρώτο DIY μουσικό περιοδικό στη Κύπρο

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΩΝ ΜΟΙΚΑΝΩΝ

ΤΕΥΧΟΣ 1
ΣΕΜΠΤΕΒΡΙΟΣ 2007
ΤΙΜΗ 0.50 σ.

CD:

ΧΑΟΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

LATERNATIVA

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΩΝ ΜΟΪΚΑΝΩΝ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ

D.I.Y (Do It Yourself- καν' το μόνος σου) είναι ένας όρος που χρησιμοποιείτε από διάφορες κοινότητες ανθρώπων που δημιουργούν πράγματα από μόνοι τους χωρίς μισθωτούς επαγγελματίες
Η DIY υποκουλτούρα κάνει σφοδρή κριτική στη καταναλωτική κοινωνία που για τις λύσεις των αναγκών μας δίνει έμφαση στις αγορές προϊόντων, αντί να ενθαρρύνει τους ανθρώπους να πάρουν τη τεχνολογία, τη τέχνη και τη ζωή στα χέρια τους.
Η DIY λογική ξεκινάει απ' τη προϊστορία της ανθρωπότητας, όπου οι άνθρωποι χρησιμοποιούσαν τις δικές τους ικανότητες, εργαλεία και τεχνολογίες για να φροντίσουν τις ανάγκες τους. Η φράση "do it yourself" πρωτοεμφανίστηκε το 1950 και αφορούσε περισσότερο κατασκευές στα πλαίσια της αλληλοβοήθειας, χωρίς την βοήθεια κερδοσκοπικών εταιρειών.
Το DIY υιοθετήθηκε απο την Πανκ υποκουλτούρα και την Εναλλακτική μουσική κυρίως, διαλύοντας τις διαχωριστικές γραμμές μεταξύ δημιουργού και καταναλωτή, κατασκευάζοντας κοινωνικά δίκτυα, πειρατικούς ραδιοσταθμούς, περιοδικά, cds κ.α
Μέσα σ' αυτό το έντυπο θα βρείτε συνεντεύξεις από άτομα, συγκροτήματα, ομάδες..
Παρουσιάσεις και κριτικές για συναυλίες, άλμπουμ, δραστηριότητες κτλ.
Ζωγραφιές, ποίηση, κείμενα κι απόψεις. Αφιερώματα και προτάσεις.
Οτιδήποτε αφορά τη DIY πρακτική και θεωρία. Τόσο στη μουσική και τις τέχνες γενικότερα, όσο και στη καθημερινή μας ζωή.
Μπορείς να στείλεις ότι θέλεις (στα πλαίσια του diy).
Τα κείμενα δεν είναι απαραίτητο να συμφωνούν όλοι γι' αυτό προτιμάμε να υπογράφουμε τα άρθρα μας. Ενα κείμενο δεν πρέπει να ξεπερνάει τις 2 Α4(με Font Size 12). Μπορείς να πείς την άποψή σου για ένα κείμενο στο Blog του περιοδικού. Μοιράστε το ελεύθερα και σε άλλους.

Επικοινωνία: punkunin@hotmail.com
www.diyzine.blogspot.com

EDITORIAL issue 1:

Το 1° τεύχος του «ΠτΜ» είναι πια γεγονός! Πέρασαν σχεδόν 3 χρόνια μετά την ιδέα να γίνει ένα τέτοιου είδους περιοδικό. Όπως λεει και μια παροιμία: ένα ταξίδι ανά το κόσμο, αρχίζει πάντα με το πρώτο βήμα. Το πρώτο βήμα έγινε, πλέον το ταξίδι μετράει κι ας ελπίσουμε ότι θα βρούμε συνοδοιπόρους να μοιραστούμε τις στιγμές μέσα απ' το δικό μας κόσμο: της δημιουργίας της αυθεντικότητας και της αλήθειας.

Τα πρώτα τεύχη (που δεν γνωρίζουμε ακόμα πόσα θα είναι) είναι αφιερώματα στη Ελληνική underground μουσική σκηνή και δίνονται μαζί με copy cd. Για τυχόν προβλήματα στο cd, επικοινωνήστε για να παραλάβετε άλλο (ήταν αδύνατον να γίνει έλεγχος σε όλες τις κοπιές), όπως επίσης, αν επιθυμείτε ολοκληρωμένη δισκογραφία κάποιας μπάντας.

Ο «ΠτΜ» ευχαριστεί όλους όσους βοήθησαν με οποιοδήποτε τρόπο στην έκδοσή του και υπόσχεται να εμπλουτίσει τις σελίδες με περισσότερο υλικό.

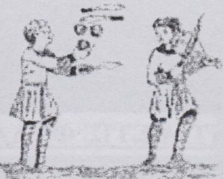
Τέλος, θέλει να στείλει ένα μεγάλο "Oi!" σε έναν ακόμη πάνκη που εγκαταλείπει αυτή τη Νήσο.

Σεπτέμβρης / Οκτώβρης 2007

By Punkunin

ΘΑΥΜΑΤΑ
(Timothy Scottmeinbresse)

Ο Ιησούς
έκανε το νερό κρασί.
Εγώ μπορώ να
κάνω το νερό
καφέ ή τσάι.
Να περπατήσω
στο νερό
με water-skis.
Να θεραπεύσω
τους αρρώστους
με μούχλα ψωμιού.
Διάολε, ήδη
συναναστρέφομαι
πόρνες.
Κι ούτε πρόκειται
να φτάσω
μέχρι τα 35
Κουβαλώ
το δικό μου σταυρό
χρόνια τώρα
όπως φαίνετε.
«Υιός του Θεού
πραγματικά»

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΖΟΓΚΛΕΡΙΣΜΟ (Ο Μουσικός Στο Μεσαίωνα) *By Punkunin*

Ολόκληρο το Μεσαίωνα ο ζογκλέρ (jongleur)* μένει έξω από την κοινωνία. Η Εκκλησία τον κατηγορεί και τον καταδικάζει για μαγεία και ειδωλολατρία. Ο πλανόδιος τρόπος ζωής του τον περιθωριοποιεί, κάτι σαν τον αλήτη ή τον λωποδύτη.
Ο ζογκλέρ δεν έχει μόνιμη απασχόληση- μετακινείται για να προσφέρει ψυχαγωγία από σπίτι σε σπίτι. Τη δημιουργεί, τη μεταφέρει και οργανώνει μόνος του τη διακίνηση της.
Οι ζογκλέρ δεν είχαν γραπτή μουσική, με εξαίρεση τη θρησκευτική μουσική που εκείνη την εποχή μονοπωλούσε και «λιθοβολούσε» το διαφορετικό. Οι ζογκλέρ παίζουν από μνήμης μελωδίες που συνθέτουν οι ίδιοι ή παμπάλαιους λαϊκούς σκοπούς από ολόκληρη την Ευρώπη και την Εγγύς Ανατολή ή ακόμα και τραγούδια των ευγενών παραλλαγμένα.
Όταν μια μελωδία αρέσει, γράφονται πάνω σ' αυτή πλήθος κείμενα.
Οι ζογκλέρ ήταν πολιτικοί προπαγανδιστές. Μιλούσαν σατιρικά κατά βασιλιάδων και έθιγαν θέματα επικαιρότητας. Ζωγραφιές εκείνου του αιώνα που απεικονίζουν εξεγέρσεις χωρικών υπάρχει ανάμεσά τους και η μορφή κάποιου ζογκλέρ να παίζει βιολί ή κάτι άλλο. Οι ευγενείς απαγόρευαν να τραγουδιούνται τέτοια θέματα με ποινές φυλάκισης. Οι ζογκλέρ συχνά χρησιμοποιούνταν από την εξουσία για τον αντίθετο λόγο. Τους χρημάτιζαν για να γράφουν τραγούδια για τη δόξα του εκάστοτε βασιλιά κ.α. και να τα τραγουδούν σε πλατείες (βλέπε τότε δεν υπήρχαν Μ.Μ.Ε.), ή τους φιλοξενούσαν προσφέροντας τους φαγητό με αντάλλαγμα τις υπηρεσίες τους.
_Τον 14ο αιώνα όλα αλλάζουν. Από την μια μεριά η εκκλησία εγκοσμικευεται και αυτονομείται σε σχέση με το τραγούδι. Χρησιμοποιεί περισσότερα όργανα και αφομοιώνει μελωδίες λαϊκής προέλευσης. Απο την άλλη μεριά, οι ευγενείς «αγοράζουν» μουσικούς εκπαιδευμένους μέσα στις εκκλησιαστικές χορωδίες και τους παραγγέλνουν άσματα πανηγυρικά για να γιορτάσουν τις νίκες τους, ελαφρά τραγουδάκια για διασκέδαση, ενορχηστρώσεις χορών κ.λ.π Οι μουσικοί γίνονται επαγγελματίες στην υπηρεσία ενός μόνου κυρίου, υπηρέτες, παραγωγοί ενός θεάματος που απευθύνεται σε μια μειοψηφία. Μεταξύ 14ου και 16ου αιώνα, οι αυλές θα διώξουν τους ζογκλέρ, την φωνή του λάου και θα ακούνε μόνο μουσική γραμμένη σε παρτιτούρα, που εκτελούν μισθωτοί μουσικοί. Η εξουσία εδραιώνεται για τα καλά. Πλέον δεν λένε για μουσικό-ζογκλέρ, αλλά menestrel (από το ministerialis), δηλαδή υπάλληλος. Κι απ' εκεί θα ξεκινήσουν οι διάφορες συντεχνίες, ταμεία συντάξεως, αποδοχές και πολλά περισσότερα...

*(Ζογκλέρ: ο όρος προέρχεται από τα λατινικά (jongleur=ψυχαγωγώ) και περιλαμβάνει μουσικούς, οργανοπαίχτες, τραγουδιστές και άλλους ανθρώπους όπως μίμους, ακροβάτες, γελωτοποιούς κ.τλ.), ειδικότητες που ήταν αδιαχώριστες εκείνη την εποχή.)

HEY - IS HE USING HIS BAND TO "SELL" REVOLUTION --

- OR USING "REVOLUTION" TO SELL HIS BAND ?!

DO IT YOURSELF, FEEL FREE !!!

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ *By Punkunin*

Βρεθήκαμε στο 2ήμερο Φεστιβάλ 11-12/05 στη Γεωπονική Σχολή στην Αθήνα για την οικονομική ενίσχυση φυλακισμένων, πέντε Κύπριοι. Το 2ήμερο έγινε με αφορμή την εξέγερση των φυλακισμένων στο Κορυδαλλό.

Την 1η μέρα υπήρχαν συζητήσεις και προβολές, όμως δεν καταφέραμε να δώσουμε το παρόν μας.

Την 2η μέρα που ήταν η συναυλία απ' το μεσημέρι υπήρχαν προβολές....

Η σχολή ήταν πολιτικοποιημένη, τραπεζάκια όπου μοιράζονταν έντυπα, προκηρύξεις και εφημερίδες. Κοντά στη σκηνή άλλα τραπέζια με υλικό απ' τα συγκροτήματα, cds, αυτοκόλλητα, συλλογές οικονομικής ενίσχυσης για πολιτικούς σκοπούς κ.α. Μπύρες, χορτοφαγική κουζίνα με κρέπες, καλή διάθεση και πολλούς πανκς. Ο χώρος ήταν εξωτερικός, μεγάλη σκηνή και γρασίδι για πόγκο.

Η πρώτη μπάντα ήταν η Squad La Terrorista (Αθήνα), όμως ο κόσμος δεν ανταποκρίθηκε ιδιαίτερα, μέχρι που παίξανε κομμάτι των Discharge!

Επόμενη μπάντα ήταν η Διαπύηση (Βόλος), Πανκ Ροκ.

Τα «αίματα» άρχισαν ν' ανάβουν μετά τους Φρίκη (Αθήνα), για τους οποίους δεν ξέρω πως να παρουσιάσω το στυλ τους- ξελαρυγκιάσματα!?

Η Γερμανοί Stopcox παραδώσανε μαθήματα Street Punk, οργώσανε τη σκηνή με τη κινητικότητα τους, ενώ το πόγκο έδινε κι έπαιρνε απο κάτω.

Αργότερα εμφανίστηκαν και οι λατρεμένοι Χειμερία Νάρκη, ένα απο τα καλύτερα μεταλλικά Χαρντκορ συγκροτήματα που πέρασαν απ' την Ελληνική σκηνή. Ο Αλέκος (κιθάρα-φωνή) ήταν πρώην μέλος των Χαοτικό Τέλος.

Μη μπορώντας να αναπνεύσουμε απ' τη σκόνη χώματος που είχε σηκωθεί απ' το χορό, ήρθαν κι Oi Polloi για να ολοκληρώσουν τη βραδιά. Μια απ' τις διασημότερες diy πανκ / χαρντκορ μπάντες παγκοσμίως. "it is better to light a candle than to complain about the darkness"

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!

Συνέντευξη με τον Rurairidh MacAllan των Oi Polloi *(τη μετάφραση επιμελήθηκε ο Buffalo)*

ΠτΜ: 1.Δώστε μας μερικές πληροφορίες για τους Oi Polloi (πότε ξεκινήσατε, τι είδους μουσική παίζετε, από πόσα άτομα αποτελείται το συγκρότημα κλπ.)...

R: Είμαστε μια τετραμελής αναρχο-πάνκ μπάντα από το Εδιμβούργο της Σκωτίας. Παίζουμε βασικό αναρχο-πανκ, επηρεασμένοι από υλικό όπως οι Crass, οι Discharge, οι Antisect κλπ. αλλά επίσης και με μια δόση του " Oi sing-along " στυλ. Ο Ricky – κιθάρα, ο Cam – τύμπανα και εγώ, παίζουμε μαζί για πάνω από 6 χρόνια τώρα και ο Tom έχει έρθει πρόσφατα αναλαμβάνοντας το μπάσο. Μας βοηθούσε με το μπάσο πότε-πότε, τα τελευταία 1-2 χρόνια όποτε ο παλιός μπασίστας μας ο Calum δεν μπορούσε να παίξει σε καμιά συναυλία ή περιοδεία και ήταν ένας από τους τεχνικούς που ηχογραφούσαν το τελευταίο μας LP και Single, έτσι ήξερε το υλικό μας καλά εδώ και καιρό. Το συγκρότημα είχε δημιουργηθεί πίσω στην δεκαετία του 80, αλλά είμαι το μόνο μέλος από τότε και γι'αυτό δεν θα μιλήσω και πολύ για εκείνα τώρα.

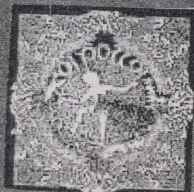
ΠτΜ: 2.Τι σημαίνει "Oi Polloi" ;

R: Θα έπρεπε να το ξέρατε αυτό! Είναι από την αρχαία Ελληνική φράση που σημαίνει "οι πολλοί, ο όχλος κλπ.". Στα σύγχρονα Αγγλικά, η φράση συχνά χρησιμοποιείται από πλούσιους που κοιτάζουν αφ' υψηλού και μιλώντας με υποτιμητικό τρόπο για συνηθισμένους ανθρώπους σαν εμάς.

ΠτΜ: 3.Η τελευταία σας κυκλοφορία "Ar Ceòl, Ar Cànan, Ar-a-mach" είναι στην Κελτική γλώσσα και χωρίς μετάφραση. Γιατί αυτό ;

R: Αυτή η κυκλοφορία, όπως και το 7" EP μας "Carson?" και τα περισσότερα κομμάτια στο split-LP που κάναμε με τους Nikmat Olalim, είναι στην Σκωτική Gaelic, η οποία είναι η γλώσσα αυτοχθόνων της Σκωτίας και μια από τις 6 Κελτικές γλώσσες – οι υπόλοιπες είναι η Ουαλική, η Ιρλανδική, η Manx, η Κορνουαλική και η Breton. Η γλώσσα, η οποία σήμερα μιλιέται μόνο από κάτι παραπάνω από 50,000 άτομα ή 1% του πληθυσμού, έχει υποφέρει αιώνες καταστολής από την κυβέρνηση του Λονδίνου. Ως αποτέλεσμα, οι ομιλητές της Gaelic τώρα μάχονται για τα γλωσσικά τους ανθρώπινα δικαιώματα και είμαστε πολύ ευτυχείς να είμαστε μέρος αυτού του αγώνα – όχι λόγω κάποιου αλλόκοτου Σκωτσέζικου εθνικισμού αλλά λόγω της πεποίθησης μας ότι η ποικιλότητα είναι ένα θετικό πράγμα – ποιος θα ήθελε να ζει σε ένα κόσμο όπου όλοι σκέφτονται και μιλούν με τον ίδιο τρόπο; Γάμα τα αυτά! Δεν είναι σύμπτωση που τα μέρη του κόσμου με την μεγαλύτερη βιοποικιλότητα είναι και τα μέρη με την μεγαλύτερη γλωσσική ποικιλότητα – και τα δύο είναι υπό απειλή από την αχαλίνωτη Αγγλο-αμερικανική μονοπολιτισμική παγκοσμιοποίηση – δεν δεχόμαστε να κάτσουμε πίσω και απλά να παρακολουθούμε αυτή την καταστροφή χιλιάδων χρόνων ανθρώπινης κουλτούρας να λαμβάνει χώραν, αμαχητί. Θα μπορούσα να συνεχίσω επ'αυτού για ώρες αλλά βασικά είναι για την ποικιλότητα, όπως λέω, και για την μάχη κατά του πολιτισμικού ιμπεριαλισμού.

Όσο για τις μεταφράσεις, υπάρχει μια δικτυακή διεύθυνση στο βιβλιαράκι του CD για την ιστοσελίδα μας και οδηγίες στα Αγγλικά που λένε στον κόσμο ότι εκεί είναι που θα βρουν τις μεταφράσεις στα Αγγλικά όλων των στίχων. Η εκδοχή στο βινύλιο, έρχεται με ένα εσώφυλλο με τους στίχους στην Gaelic από την μια πλευρά και τις Αγγλικές μεταφράσεις στη άλλη πλευρά.

ΠτΜ: 4.Συμμετείχατε στο διήμερο εκδηλώσεων που έγινε στην Αθήνα στις 11-12 Μάη 2007. Ποιές ήταν οι εντυπώσεις σας ; Ποιο μήνυμα αλληλεγγύης θα θέλατε να στείλετε σε όλους τους φυλακισμένους αγωνιστές ;

R: Πρέπει να πω ότι όντως μας εμπνεύσανε πολύ οι εκδηλώσεις την Αθήνα. Ήταν υπέροχο να δούμε τόσους πανκς δραστηριοποιημένους σε πολιτικά πράγματα όπως η υποστήριξη φυλακισμένων όταν πίσω στο Ηνωμένο Βασίλειο λυπούμαι να πω ότι σε μεγάλο βαθμό το λεγόμενο "πολιτικοποιημένο πανκ" είναι έτσι μόνο κατ'όνομαν και μοιάζει περισσότερο με κάποιο κοινωνικό όμιλο όπου ο κόσμος κάνει πολιτικό μπλα-μπλα αλλά στην ουσία δεν συμμετέχουν σε καμιά δράση. Επίσης, εντυπωσιαστήκαμε με το πόσο καλά τόσοι πολλοί άνθρωποι δούλεψαν μαζί για να κυλήσουν οι εκδηλώσεις τόσο ομαλά. – πολύ καλά οργανωμένοι, έτσι ο σεβασμός μας πάει σε όλους όσους αναμείχτηκαν. Ήταν εξαιρετικό επίσης να δούμε όλο εκείνο το διαθέσιμο έντυπο υλικό και τόσο πολύ κόσμο στις ομιλίες από πρώην φυλακισμένους την Παρασκευή – πραγματικά ωραίο να βλέπεις τις πολιτικές και τις μουσικές πλευρές του πανκ να συνδυάζονται τόσο καλά. Πραγματικά εύχομαι να υπήρχαν περισσότερα πράγματα σαν και αυτά αφού πολύ συχνά πολλές πανκ συναυλίες είναι απλά σαν ένα είδος ροκ-εν-ρολ πανηγυριού. Από μουσικής πλευράς, τα συγκροτήματα ήταν άψογα και πολύ καλά άτομα επίσης – αυτοί που γνωρίσαμε τουλάχιστον – και παρ'όλον που θα έλεγα πως είχαμε προβλήματα με τον ήχο και δεν παίξαμε όσο καλά θα έπρεπε, πραγματικά όλοι το απολαύσαμε. Ο κόσμος ήταν τόσο φιλικός και ήταν αληθινά εμψυχωτικό να δούμε πως το πανεπιστήμιο ήταν τόσο πολιτικοποιημένο με πανό, γκραφίτι κλπ. παντού – μια μεγάλη αντίθεση με το δικό μας πολύ συντηρητικό πανεπιστήμιο στο Εδιμβούργο. Επίσης ήταν πραγματικά ωραίο για μας να δούμε περιοχές που δεν μπαίνει αστυνομία, όπως τα Εξάρχεια – ανυπομονούμε να ξανάρθουμε! Όσο για το τι θα λέγαμε στους κρατούμενους – απλά να θυμάστε πως ΔΕΝ είσαστε ξεχασμένοι και υπάρχουν ΠΟΛΛΟΙ άνθρωποι που δουλεύουν για σας απ'έξω – ποτέ μην παραδοθείτε. Σε αυτούς που είναι έξω θα λέγαμε ας σκεφτούμε τι άλλο μπορούμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε τους κρατούμενους – όλοι μπορούν να κάνουν κάτι, από το να κυκλοφορήσουν ένα CD ή fanzine για συγκέντρωση χρημάτων, να οργανώσουν μια συναυλία για οικονομική ενίσχυση, μια διαδήλωση ή να γράψουν σε έναν κρατούμενο. Ακόμα, δεν θα έπρεπε να ξεχνούμε πως πολλοί πρώην φυλακισμένοι χρειάζονται βοήθεια και μετά την αποφυλάκιση τους για να συγκροτήσουν ξανά την ζωή τους, έτσι ας μην αμελήσουμε ούτε αυτούς τους ανθρώπους.

ΠτΜ: 5.Είσαστε χορτοφάγοι/ ολικά χορτοφάγοι (vegans) ; Γιατί διαλέξατε αυτό τον τρόπο ζωής ;

R: Ο Ricky και εγώ είμαστε ολικοί χορτοφάγοι (vegans), ο Cam είναι χορτοφάγος και δεν είμαι σίγουρος για τον Tom για να'μαι ειλικρινής. Σίγουρα έτρωγε κρέας πρόσφατα, αλλά πάντα ζητούμε για vegan φαγητό στις περιοδείες και έτσι δεν νομίζω να έφαγε κρέας για κάποιο καιρό – υποψιάζομαι πως θα γίνει χορτοφάγος σύντομα, αν δεν είναι ήδη. Δεν είναι και κάτι που προσπαθούμε να περάσουμε με το ζόρι – είναι μια προσωπική απόφαση – και σε κάθε περίπτωση το να προσπαθείς να εξαναγκάσεις τον κόσμο να κάνει κάτι τέτοιο απλά δεν δουλεύει – είναι πολύ καλύτερο να τους αφήσεις να δουν πόσο εύκολο είναι να έχεις μια δίαιτα χωρίς ζωικά προϊόντα, παρά απλά να τους λες στομφώδη λόγια. Ο Ricky και εγώ αποφασίσαμε να γίνουμε vegans για πολλούς και διάφορους λόγους – βασικά είναι καλύτερο για τον πλανήτη, καλύτερο για την υγεία σου, καλύτερο για τα ζώα και καλύτερο για τους συνανθρώπους σου. Θα μπορούσα να πω πολλά περισσότερα για αυτό το θέμα αλλά αν ο κόσμος που έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον υπάρχει μια συνέντευξη που κάναμε ο Ricky και εγώ με την PETA για την ολική χορτοφαγία (veganism) που μπορείτε να δείτε στο διαδίκτυο, στο YouTube – απλά κάντε ένα search στο site τους για "Oi polloi", και είναι το πρώτο πράγμα που εμφανίζεται.

ΠτΜ: 6.Στους στίχους σας λέτε πως "(...)non-violence direct action is a means of attack(...) " – μπορείτε να εξηγήσετε ;

R: Αυτό που λέμε είναι πως η μη-βίαιη άμεση δράση μπορεί να είναι πολύ αποτελεσματική για να επιτεθείς στο σύστημα ή σε μια πλευρά του συστήματος με την οποία διαφωνούμε και στοχοποιούμε. Παραδείγματα αυτής είναι οτιδήποτε από μικρής κλίμακας δράσεις, όπως λόγου χάρη σαμποτέρ κυνηγιού να διαταράσσουν κυνήγια αλεπούς με το να οδηγούν τα λαγωνικά μακριά με ψεύτικα καλέσματα με κυνηγετικά κέρατα ή με το να σκορπούν ψεύτικα ίχνη μυρωδιάς – μέχρι τον τρόπο που οι Γάλλοι οδηγοί φορτηγών έφεραν παράλυση σε ολόκληρη τη Γαλλία πριν λίγα χρόνια απλά με το να μπλοκάρουν τους κόμβους των αυτοκινητοδρόμων με τα φορτηγά τους – παντελώς μη-βίαιη δράση, αλλά σταμάτησε την λειτουργία ολόκληρης της χώρας πολύ πιο αποτελεσματικά από ότι θα μπορούσε οποιαδήποτε εκστρατεία βίας. Πιστεύουμε πως αν υπάρχει μια μη-βίαιη μέθοδος για να επιλύσει μια κατάσταση, τότε αυτή η οδός θα έπρεπε να ακολουθείται. Αυτό δεν θα πει όμως πως είμαστε πλήρως ειρηνιστές – υποστηρίζουμε πλήρως την σωματική αντιπαράθεση με τον φασισμό για παράδειγμα. Διαφορετικά προβλήματα απαιτούν διαφορετικές λύσεις.

ΠτΜ: 7.Είσαστε ένα αναρχο-πάνκ συγκρότημα με στίχο που καλύπτει ένα ευρύ φάσμα θεμάτων. Κυρίως όμως, καταπιάνεστε με οικολογικά θέματα. Ποιες είναι οι εκτιμήσεις σας για το μέλλον αυτού του πλανήτη ;

R: Κι άλλες εξαφανίσεις πολυάριθμων ειδών χλωρίδας και πανίδας, περισσότερη ζημιά στο περιβάλλον από την μόλυνση, την καταστροφή οικοσυστημάτων και τις γενετικές τροποποιήσεις ενώ παράλληλα η κοινωνία θα γίνεται πιο ελεγχόμενη και κεντρικοποιημένη και όλοι μας θα υποβιβαστούμε σε εμφυτευμένους με microchip, υπό πλύση εγκεφάλου καταναλωτές-σκλάβους οι οποίοι συνεχώς θα επιτηρούνται και θα ελέγχονται – όχι και ένα πολύ ευχάριστο μέλλον για να προσδοκεί κανείς – εκτός αν αντισταθούμε και πολεμήσουμε – ΕΙΝΑΙ δυνατόν να τους σταματήσουμε αν ενωθούμε και αντισταθούμε εναντίον τους.

ΠτΜ: 8.Αφού είσαστε ένα DIY συγκρότημα, πως βγάζετε τα προς το ζειν ; Δουλεύετε/κλέβετε ή παίρνετε επίδομα ανεργίας ;

R: Δεν βγάζουμε λεφτά από το συγκρότημα. – συνήθως παίζουμε για τα κόστα του ταξιδιού και πολλές από τις συναυλίες μας είναι συναυλίες οικονομικής ενίσχυσης για να μαζέψουμε χρήματα για σχετικούς πολιτικούς σκοπούς. Στις σπάνιες περιπτώσεις που βγάζουμε κάτι λίγο από μια συναυλία ή περιοδεία, αυτό γρήγορα ξαναχάνεται σε μια περιοδεία που δεν έβγαλε τα κόστα της. Οι δίσκοι, τα CD και οι φανέλες επίσης πωλούνται όσο φτηνότερα γίνεται, έτσι είναι περίπου η ίδια ιστορία και εδώ – οτιδήποτε βγει σύντομα χρησιμοποιείται για γενικά έξοδα του συγκροτήματος όπως κόστα για χώρους πρόβας κλπ. Όλοι μας ήμασταν κατά περιόδους με επιδόματα ανεργίας, αλλά τώρα ο Ricky περνά πολύ χρόνο σε περιοδείες με διαφορετικά συγκροτήματα και έτσι στην ουσία ζει στο δρόμο τους τελευταίους μήνες, ο Tom δουλεύει ως τεχνικός ήχου όταν είναι εδώ κάνοντας το PA σε συναυλίες κλπ, εγώ δουλεύω στην Gaelic TV και δεν είμαι στ'αλήθεια σίγουρος τι κάνει ο Cam αυτή τη στιγμή – μένει με τη φίλη του όμως και αυτό κρατά τα έξοδα χαμηλά και πρόσφατα πήρε πολλά λεφτά για αποζημίωση λόγω του ότι πέρασαν από πάνω του σε ένα τρομακτικό δυστύχημα λίγα χρόνια πριν. Πραγματικά, έτσι ήταν που καταφέραμε να βγάλουμε το CD "Ar Ceòl" εμείς οι ίδιοι – ποτέ δεν θα είχαμε τα λεφτά που χρειαζόταν αν δεν ήταν η αποζημίωση του Cam.

STREET ART *By Επ-Αναστασία*

Κάθε μορφή δημιουργίας που εκφράζεται σε δημόσιους χώρους καλείται **Street Art** (τέχνη του δρόμου). Περιλαμβάνει μια πληθώρα μέσων, υλικών και τεχνικών καλλιτεχνικής έκφρασης, όπως παραδοσιακά graffiti, stencils, posters, wheat paste, stickers, συνθήματα κ.α.

Διευρύνοντας τον όρο Street Art μπορούμε να εντάξουμε σε αυτόν ακόμη και τις διάφορες μορφές τέχνης που προκύπτουν από απρόσμενα και τυχαία γεγονότα, καθώς και από συμβάντα που προκαλούνται ένεκα της φυσικής φθοράς που παρατηρείται σε τοίχους και οικοδομήματα.

Το Street Art ξεκίνησε αρχικά από μεμονωμένες κοινωνικές παρεμβάσεις στις μεγαλουπόλεις, κατά τις αρχές του 20ου αιώνα και σταδιακά εξελίχτηκε σε ανεξάρτητο κίνημα, φτάνοντας στην σημερινή διευρυμένη του μορφή.

Οι αιτίες που ωθούν καλλιτέχνες, άτομα και κοινωνικές ομάδες να εκφραστούν στους δρόμους είναι αρκετές και συχνά δύναται να ερμηνευτούν λανθασμένα ή να παρεξηγηθούν. Κυριότερες αιτίες είναι η νεανική πλήξη, η φαντασία ενάντια στην ομοιομορφία των πόλεων, ο αντιεξουσιασμός και οι κοινωνικές διακρίσεις και κυρίως η ανάγκη των ανθρώπων για συνύπαρξη και επικοινωνία.

Έχουν να λένε πως μια εικόνα κρύβει χίλιες λέξεις, κι αυτές οι χίλιες λέξεις αναπαράγουν με την σειρά τους νέες εικόνες-κλειδιά, που δύναται να ανοίξουν τις πόρτες προς νέους κόσμους και εμπειρικές οπτικές. Πολλές φορές έχουν την δύναμη να μεταμορφώσουν ακόμη και την πραγματικότητα και να εξελίξουν το μυαλό, μέχρι να φτάσει στο σημείο να αναζητήσει την εικόνα μέσα στην εικόνα, την πόλη μέσα στην πόλη, τον άνθρωπο μέσα στον άνθρωπο, συνθέτοντας το παζλ της ύπαρξης με στιγμές και εμπειρίες που οδηγούν σε αέναα παζλ και μεταμορφώσεις...

Ένα οδοιπορικό στα στενά δρομάκια βρίσκεται καθημερινά σε εξέλιξη, από ανθρώπους που ενώ κατά πλειοψηφία είναι άγνωστοι μεταξύ τους, κατορθώνουν να συνοδοιπορούν και να συνομιλούν μέσα από συνθήματα, graffiti, wheatpaste, posters, ξυπνώντας την «άλλη πόλη» που βρίσκεται εντός των προκαθορισμένων ορίων της Λευκωσίας. Το ιστορικό κέντρο της Λευκωσίας με τα σημάδια του χρόνου χαραγμένα στα στενά δρομάκια και την ιδιαιτερότητα της διαχωριστικής γραμμής, φαντάζει σαν ένας ζωντανός πίνακας αντιθέσεων και προκλήσεων.

Σάββατο

By Punkunin

Νεκροταφείο άχρηστων εμπορευμάτων η ζωή μας
Και όλες εκείνες οι προσδοκίες
Για χρήμα και καριέρα
που πλανώνται στον αέρα
δεν είναι παρά το φέρετρο
της νεκρής μας ζωής
Αλλά δεν υπάρχει τράπεζα ονείρου
να αποταμιεύσουμε το χαμένο χρόνο
Θα ξυπνήσω μια μέρα και θα τα έχω ξεχάσει όλα
θα είμαι ξένος
ένα δάκρυ ίσως με φέρει πίσω...
Καθημερινοί λυγμοί, διαδρομές αποπνικτικές
Κάθε κραυγή και μια σιωπή
Κάθε πόνος και μια ανάσα
Συνεχίζουμε...
Και ο χορός, η έκσταση, ο ήχος
που τρυπάει τα αυτιά
πίσω στο μηδέν
κανένα νόημα...
Μην απαγοητεύεσε, σήμερα είναι Σάββατο
Κάνε λοιπόν πως ξέχασες
περιμένω τη νύχτα γι' αυτό
να χαθώ μέσα σε ήχους
και βλέμματα κενά, να ζαλιστώ, να μεθύσω
Είμαστε τίποτα και είμαστε τα πάντα
Να τελειώσω το τσιγάρο και να συνεχίσω...
Και ο χρόνος κυλάει
μέρες, εβδομάδες, μήνες, χρόνια
περνάνε μπροστά και μας βγάζουν τη γλώσσα
και ο ήχος απ' τη μουσική δεν σταματά
κρατάει το τέμπο...
σώματα που χάνονται και ξαναβρίσκονται
στο χωροχρόνο
όπως η λέξεις που ηχούν στο αυτί μου
Σήμερα είναι Σάββατο
είναι δυνατόν να μην με αγαπάς?
Αν ήταν Δευτέρα θα το καταλάβαινα
αλλά είναι Σάββατο...

ΑΠΟΚΤΗΣΤΕ ΜΟΝΟ ΜΕ 50 EURO ΤΟΝ ΤΡΙΤΟ ΤΟΜΟ ΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ Ο ΧΙΤΛΕΡ ΗΤΑΝ ΕΛΛΗΝΑΣ ,ΠΟΥ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΟΥ ,ΕΙΜΑΣΤΕ ΔΙΣΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ,ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΓΑΛΑΞΙΕΣ ,ΟΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΟΙ ,ΟΙ ΕΞΥΠΝΟΤΕΡΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΟΜΟΡΦΟΤΕΡΟΙ ,ΟΤΙ Η PAMELA ANDERSON ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΚΑΙ Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ ΕΒΡΑΙΑ.

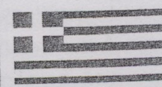
ΟΤΙ Ο ΠΥΡΡΟΣ ΔΗΜΑΣ ΗΤΑΝ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΠΡΙΝ ΤΟ ΧΡΥΣΟ ΤΟΥ 1992 ,ΟΤΙ ΟΙ ΕΞΩΓΗΙΝΟΙ ΕΧΤΙΣΑΝ ΤΙΣ ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ ΥΠΟ ΤΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ,ΟΤΙ ΣΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΤΟ ΤΑΝΚ ΔΕΝ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕ ΤΟ ΑΣΥΛΟ ΚΑΙ ΟΤΙ ΣΤΟ ΣΥΜΜΟΡΙΤΟΠΟΛΕΜΟ ΔΕΝ ΑΝΟΙΞΕ ΜΥΤΗ ,ΟΤΙ Ο ORWELL ΕΛΕΓΕ ΨΕΜΑΤΑ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟ ΠΑΙΔΙ ,ΟΤΙ Ο JESSE OWENS ΗΤΑΝ ΝΤΟΠΕ ,ΟΤΙ ΟΙ TERROR EX CREW ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΣΑΝ ΝΑ ΤΟΥΣ ΔΩ ΝΑ ΤΡΕΧΟΥΝ ΕΝΝΟΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΕΣ ΜΑΣ ΚΕΝΤΕΡΗ ΚΑΙ ΘΑΝΟΥ ,ΟΤΙ Ο ΜΕΤΑΞΑΣ ΤΗΝ ΕΙΧΕ ΜΕΓΑΛΗ ,ΟΤΙ Ο ΠΛΕΥΡΗΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ,ΟΤΙ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ,ΟΙ ΑΛΒΑΝΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΥΡΟΙ ΕΧΟΥΝ ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΟ DNA ,ΟΤΙ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΕΘΝΗ ΣΙΩΝΙΣΜΟ , ΟΤΙ Ο ΖΑΓΟΡΑΚΗΣ ΑΚΟΥΕΙ WHITE POWER.

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΗ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΤΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ

ΔΩΡΟ ΤΟ CD SINGLE

ΣΗΚΩΣΕ ΤΟ,
ΤΟ ΓΑΜΗΜΕΝΟ

ΣΚΟΤΩΣΕ ΤΟΝ,
ΤΟΝ ΚΕΡΔΙΣΜΕΝΟ (ΑΛΒΑΝΟ)

ΚΑΙ Η ΟΙ! ΣΥΛΛΟΓΗ

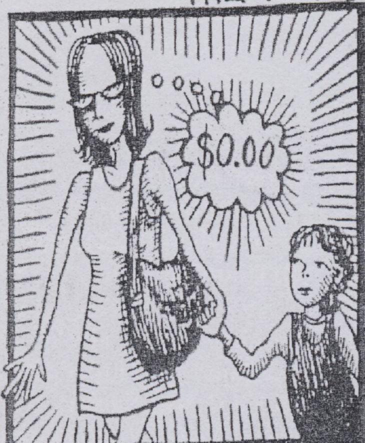
ΝΑ ΞΑΝΑΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΤΑΝΚ ΑΠΕΙΛΗ

www.liako.gr

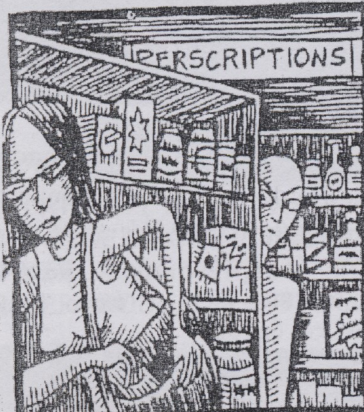
HOME SCHOOLING

ΤΗΣ FLY (ΑΜΕΡΙΚΗ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ)

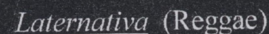

ΕΙΜΑΣΤΕ Ο ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΝΤΙΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ no:1

CD 1o

Laternativa (Reggae)

1) Ακούμε Reggae
2) Γορίλες
3) Real Life
4) Wondering About

Γενιά του Χάους (Punk)

5) Κοινωνικά Υποπροϊόντα
6) Γενιά του Χάους
7) Μαύρο το Χρώμα της Στέρησης
8) Πόσο Μακριά
9) Στίγμα
10) Για τώρα και για πάντα
11) Τα Παράσημα του Παραδείσου
12) Ο Χορός της Σιωπής
13) Επιθανάτιος Ρόγχος (από κασέτα)

Χαοτικό Τέλος (Hardcore/Punk/Crust)

14) Εποχή της Παρακμής
15) Σκοτάδι και Μοναξιά
16) Μπάσταρδοι θα πληρώσετε
17) Τίποτα Αληθινό

**τους στίχους θα τους βρείτε στο diymusic.org

ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ Τ... ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ...

ΠΑΙΖΟΥΝ: - DEAD DREAMS
- MIST
- ΧΑΟΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ
- ΠΧΡΑ ΣΠΕΙΡΟΧΑΙΤΗ

ΕΙΣΟΔΟΣ 500 δρχ.

ΧΙΟΝΕΣ [ΝΕΟΡΙΑ] ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΜΑΗ 9 μ.μ.
Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΟΥΤΕ ΕΧΕΙ ΟΥΤΕ ΘΕΛΕΙ ΧΟΡΗΓΟ

Λίγα Λόγια για τα συγκροτήματα:

Laternativa

Δεν έχουν βρεθεί πληροφορίες για αυτό το συγκρότημα. Έχουν κυκλοφορήσει ένα Demo (?) κι ένα Split με τους One Drop. Είναι αξιοσημείωτο όμως το γεγονός ότι είναι μια απ΄τις λίγες diy μπάντες στην Ελλάδα που παίζουν Reggae με ελληνικό στίχο και μάλιστα αρκετά καλά.

Χαοτικό Τέλος* *(πληροφορίες απ' το anexartisi.gr και τη μπροσούρα "Η Ιστορία των Punk, Hardcore και άλλων σχημάτων 1980-2000")

Ξεκίνησάν τον Οκτώβριο του 1989 στην Αθήνα. Την επόμενη χρονιά κυκλοφόρησαν μια κασέτα με τίτλο "Πόλεμος Του Μίσους" με diy σε Ελλάδα και εξωτερικό. Λίγο αργότερα κυκλοφορεί και δεύτερη κασέτα με τίτλο "Πίσω από τα τείχη της σιωπής". Μετά τη συμμετοχή τους σε κάποιες diy συλλογές στο εξωτερικό, ηχογραφούν τον πρώτο και μοναδικό τους δίσκο με τίτλο "Μπροστά Στην Παράνοια" το '93.
Το συγκρότημα πλέον έχει διαλυθεί και ο τραγουδιστής τους, ο Αλέκος, παίζει τώρα στους "Χειμερία Νάρκη".

Αλέκος [Φωνή/Κιθάρα], Στέφανος [Μπάσο], Νίκος [Τύμπανα]

Κυκλοφορίες:

1.ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ [1990 - DEMO TAPE]
2.ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ [1991 - DEMO TAPE]
3.ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΙΑ [1993 - LP,CD]

Συλλογές:

1.ANTI SYSTEM FRONT NUMPER ONE [1991 - TAPE]
2.GREEK H.C. PUNK [1993 - TAPE]
3.ΠΑΡΑΚΜΗ 1 [1993 - TAPE]
4.CHAOS ZINE #2 PUNK'S ATTACK [1993 - TAPE]
5.ΚΥΜΑ ΠΑΝΙΚΟΥ Ι [1994 - TAPE]
6.ΩΔΗ ΣΤΟ ΧΑΟΣ [1996 - TAPE]

Ψάξε να βρεις τη ζωή που σου ανήκει, κάτω από τον ήλιο, μακριά από εδώ.

Επικοινωνία- http://www.wipeout.gr/g_xaotikotelos.html
ΑΛΕΚΟΣ ΣΙΣΜΑΝΙΔΗΣ / Τ.Θ. 24107 / Τ.Κ. 11010 / ΠΑΤΗΣΙΑ - ΑΘΗΝΑ

Γενιά του Χάους *Πληροφορίες απ' το anexartisi.gr και απ' την μπροσούρα "Η Ιστορία των Punk, Hardcore και άλλων σχημάτων 1980-2000"

Το Πάσχα του 1982, τρεις φίλοι από Αθήνα, ο Νίκος Βοσδογαννης (κιθάρα, φωνή, στίχους), ο (ξάδερφος του πρώτου) Νίκος Βοσδογάννης (μπάσο) και ο Θοδωρής Ηλιακόπουλος (τύμπανα, στίχοι) δημιουργούν ένα συγκρότημα με όνομα Αντικουλτούρα. Το 1983 αποχωρεί ο Νίκος (κιθάρα) και στη θέση του έρχεται ο Κώστας Χατζόπουλος (κιθάρα, στίχοι, φωνητικά). Επίσης μόλις είχε έρθει στο group και ο Άρης Λαμπρίδης (φωνή). Τότε το group μετονομάζεται σε Chaos Generation (Γενιά Του Χάους). Τον Απρίλιο του 1983 κάνουν ένα live μαζί με τους Ex Humans στο club Σοφίτα στην Πλάκα. Το 1984 συμμετέχουν στη συλλογή "Διατάραξη Κοινής Ησυχίας", ενώ παράλληλα κυκλοφορούν ένα split demo με τους Αδιέξοδο. Το 1986 βγαίνει ο πρώτος τους δίσκος με τίτλο "Γενιά Του Χάους". Το 1989 ηχογραφούν το δεύτερο και τελευταίο τους δίσκο με τίτλο "Ρέκβιεμ". Μέχρι το τέλος (το οποίο ήρθε το 1989), από το group περνούν αρκετά μέλη: Δημήτρης Παππάς (κιθάρα, φωνητικά), Άκης Αμπραζης, (μπάσο, φωνή), Γιώργος Δρακόπουλος (πλήκτρα), Αλέξης Αλιφέρης (μπάσο, πλήκτρα).
Το σχήμα πρωτοεμφανίζεται στη «Σοφίτα» στις 7/4/83 μαζί με τους Ex Humans. Στις 14/1186 παίζουν με τους Shrubs (από Ολλανδία) και τους The Ex (επίσης από Ολλανδία) στο κλαμπ Αυτοκίνηση, όπου σημειώνονται επεισόδια με την περιφρούρηση.

Θοδωρής Ηλιακόπουλος [Φωνή/Τύμπανα]
Κώστας Χατζόπουλος [Κιθάρα]
Άκης Αμπράζης [Μπάσο]
Γιώργος Δρακόπουλος [Συνθεσάιζερ]

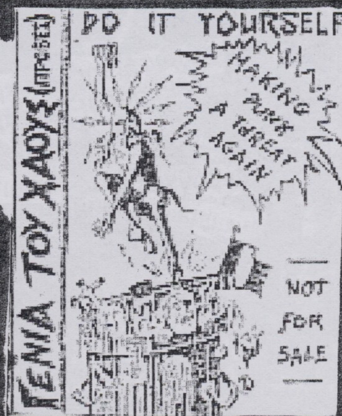
Κυκλοφορίες:

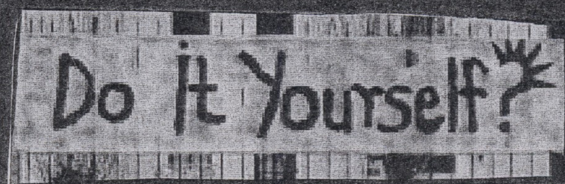
1.ΚΑΛΗ ΟΡΕΞΗ/Β'ΠΛΕΥΡΑ:ΑΔΙΕΞΟΔΟ [1983 - Tape]
2.ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ [1986 - LP]
3.ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΞΕΠΕΣΜΕΝΟΥΣ ΘΕΟΥΣ [1989 - LP]
4.ΡΕΚΒΙΕΜ [1996 - 2 LP]

Συλλογές:

1.Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΑΔΙΕΞΟΔΟ... [1984 - Tape]
2.ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΚΟΙΝΗΣ ΗΣΥΧΙΑΣ [1984 - LP]
3.UNDERGROUND 97 [1997 - CD]
4.UNDERGROUND 98 [1998 - CD]

<u>Γενιά του Χάους</u> *By Punkunin*

Η Γενιά του Χάους παραμένει μέχρι σήμερα μια απ' τις πρωτοπόρους άναρχο-πανκ μπάντες με ιδιόμορφο μελαγχολικό / απεγνωσμένο στίχο, κάτι σαν τους Βρετανούς The Mob και πολλές βόρειο- ευρωπαϊκές μπάντες. Συνδυάζουν άριστα την αντίφαση που κρύβουμε όλοι μέσα μας: ελπίδα- απαισιοδοξία, εξέγερση- παραίτηση. Μέσα απ' τα κομμάτια τους απλώνετε μπροστά σου η σαπίλα της κοινωνίας, χωρίς «ροκσταριλίκια» και «ακατανόητους» στίχους, αλλά ειλικρινείς και άμεσους που σου δείχνουν τον δρόμο για μια εσωτερική και κοινωνική αλλαγή, μέσα στο χάος του πολιτισμού και των αξιών του. Η λέξη κλειδί που θα χαρακτήριζα τους Γενιά είναι ο Θάνατος.- ο θάνατος σαν φόβος και σαν λύτρωση. Παραθέτω πιο κάτω αποσπάσματα στίχων:

Απόβλητοι παντού χωρίς μέλλον και ελπίδα
Δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα. ΤΙΠΟΤΑ.

...η ζωή μας δεν έχει σημασία για αυτούς

Το μέλλον είναι φέρετρο και ανάσα σταχτή
Κατάντησε η ζωή σκατά κι ο θάνατος φίλος

Ρώτα τον λιποτάκτη να σου πει για τη ζωή.

Εμπρός να κάψουμε τον εμπρηστή.
Εμπρός να βιάσουμε τον βιαστή.
Εμπρός να κρεμάσουμε τον δήμιο.
...ός να σκοτώσουμε τον φονιά.
...ψουμε τον κλέφτη.
...η κοινωνία.

Κραυγές απόγνωσης εκλιπαρούν το θείο δώρο της ειρήνης
Μικρά παιδιά με πλαστικά όπλα τον εθνικό ύμνο τραγουδούν
Υπομονή, ο πόλεμος θα έρθει, ήρωες θα γίνουνε και αυτοί
Ω! Περήφανη ελληνική ιστορία ζήσε για εμάς ξανά
Το μεγαλείο του πατριωτισμού - φέρετρα σκεπασμένα με σημαίες

ΟΤΑΝ Ο ΚΛΟΟΥΝ ΤΟΥ ΤΣΙΡΚΟΥ
ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕ ΠΑΝΩ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ
ΟΛΟΙ ΤΟ ΝΟΜΙΣΑΝ ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΣΟΟΥ
ΚΑΙ ΓΕΛΑΣΑΝ ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΠΟΛΥ.

ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΝΑ 'ΡΘΕΙ - Η ΟΛΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΥΡΙΟ - ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΜΗΝ ΤΗΝ ΔΕΙ

Ψυχρές τοξίνες - κουράστηκα
Ψυχρές τοξίνες - βαρέθηκα
Ψυχρές τοξίνες - αηδίασα

Στο κατώφλι της υποκρισίας και της ηθικής
εκπαιδεύομαι στ' αλφάβητο της υποταγής.

Ο ρόγχος μιας κοινωνίας, γραφείο τελετών "Η Δικαιοσύνη"

Προορισμός μας η σαπίλα κι ο θάνατος.

ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΖΩΟ ΠΟΥ ΤΟ ΛΕΝΕ ΠΛΗΘΟΣ
ΚΑΙ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΔΙΨΑΕΙ ΓΙΑ ΑΙΜΑ

Ο,ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΥΡΩ ΜΕ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ
ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ ΠΡΙΝ ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟ
ΧΕΡΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ Ή ΘΕΙΟ, ΕΙΝ' ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΟ ΙΔΙΟ
ΟΤΑΝ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΘΑ 'ΝΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΟ

Ίσως ο μεγαλύτερος εχθρός
να είν' η φριχτή ασημαντότητα
που χαρακώνει την ψυχή σου.

ψέματα σου λένε για αγάπη και ειρήνη
και στο φαΐ σου ρίχνουν μισό κιλό στρυχνίνη.

ΧΑΟΣ - ΚΑΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ

Ηθική και αποσύνθεση, κοινωνικά αποδεκτή.
Σχέσεις άρρωστες, σχέσεις σάπιες.
Όνειρα φτηνά, μοντέλα συμπεριφοράς.
Φιγούρα, περιτύλιγμα, περιεχόμενο κενό.

ΤΩΡΑ ΝΙΩΘΩ 20 ΧΡΟΝΩΝ ΓΕΡΟΣ
ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ ΑΛΛΟ ΝΑ ΥΠΟΜΕΝΩ
ΘΑ ΦΤΥΣΩ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΑ ΣΟΥ
ΔΕΝ ΧΡΕΙΑΖΟΜΑΙ ΠΑΡΑΣΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΖΩΗ

Κανείς το θάνατο δεν μπορεί να αποφύγει
κανείς δεν πρόκειται να μας προστατεύσει.

Αυτός ο κόσμος - θάνατος.

ΚΟΠΟΣ ΧΑΜΕΝΟΣ - Η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΣΟΥ
ΝΑ ΔΩΣΕΙΣ ΕΝΑ ΜΗΝΥΜΑ - ΝΑ ΔΩΣΕΙΣ ΜΙΑ ΕΛΠΙΔΑ
ΠΟΤΕ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ - ΝΑ ΣΕ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ
ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ - ΔΕΝ ΘΑ ΑΝΑΛΑΒΟΥΝ
ΜΗΝ ΓΙΝΕΣΑΙ ΚΟΜΜΑΤΙΑ - ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΤΟ ΑΞΙΖΕΙ
ΑΣΤΟΥΣ ΝΑ ΣΑΠΙΣΟΥΝ - ΣΤΑ ΣΚΑΤΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΝ

Όταν τους τυφλούς Φαρισαίους πιστέψεις
...ετρα της ψευτιάς τους μολυνθείς, ...ω

Το συναίσθημά μου ...
μ' αγκαθωτό σύρμα δ...
καθώς εσύ θα κουβαλ... σταυρό
κάποιων άλλων τον χρ...
και με χαρά θα σταυρώνεσαι
για κάποιον άγνωστο θεό,

Κρύα και στεγνή η αποψινή βραδιά κι ο θάνατος μας περιμένει
κραυγές απελπισίας και δάκρυα στα μάτια όσο κι αν φωνάξαμε.

ΕΙΜΑΙ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΝΟΣΗΡΗΣ ΣΟΥ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ

ΚΑΤΕΡΓΟ Η ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ, ΒΑΣΑΝΟ Η ΕΛΠΙΔΑ

Γιατί, γιατί,
πόλεμος γιατί
γιατί, γιατί,
θάνατος γιατί

Αυτό το κάτι, άλλοι το λένε ομορφιά
κι άλλοι το λένε θάνατο.

Οι πολιτικοί με σαμπάνιες έκαναν πρόποση
Για το κορόιδο τον λαό
Ο λαός με κόκα-κόλα έκανε πρόποση
Για τη μελλοντική του εξουσία
Ο θάνατος ήπιε αίμα κάνοντας πρόποση
Στην παράνοια του 20ου αιώνα...

Συνέντευξη με Θοδωρή Ηλιακόπουλο απ' τους «Γενιά του Χάους»

(Την συνέντευξη την πήρε ο kgb πριν αρκετά χρόνια, ήταν να μπει σε ένα φανζίν που έβγαζε αλλά δυστυχώς ποτέ δεν μπήκε...

Πήρα τη συνέντευξη απ' το diy-music.org)

Οι απαντήσεις δόθηκαν το καλοκαίρι του 97. Τελικά αποφάσισα να «κυκλοφορήσω» αυτά τα κειμενάκια αυτόνομα, όχι όμως σαν προσπάθεια αναζωπύρωσης της αίγλης των Γενιά του Χάους, αλλά ως απόψεις που μπορούν να αποτελέσουν εναύσματα για περαιτέρω προβληματισμό. Τα αποσπάσματα που είναι μέσα σε αγκύλες είναι σκόρπιες φράσεις του Θοδωρή που θεώρησα σκόπιμο να περιλάβω.

Γεια χαρά... στο έντυπο αυτό περιέχονται κάποιες ερωταπαντήσεις που τέθηκαν στο Θοδωρή Ηλιακόπουλο, τον στιχουργό και drummer των διαλυμένων «Γενιά του Χάους» και αρχικά προορίζονταν για κάποιο φανζίν (που δε βγήκε).

1)Έχεις ασχοληθεί με τη σημερινή hardcore punk σκηνή; Πώς τη βλέπεις; Σε τι χώρους κινείσαι; Καταλήψεις; Villa Amalias\Varvaras;

Όσο μπόρεσα να ασχοληθώ με το σημερινό HC-punk, ομολογώ πως δε με ενθουσιάζει πια λόγω της επανάληψης των ίδιων μοτίβων που υπήρχαν από παλιά. Μπορώ να σου πω απερίφραστα πως θεωρώ την αναβίωση του PUNK μια καλοστημένη φάρσα των πολυεθνικών που το μόνο που μπορεί να επιτύχει είναι το να αποδυναμώσει κάθε φωνή διαμαρτυρίας επιβάλλοντάς την σαν μόδα που έρχεται και παρέρχεται.

Όσον αφορά καταλήψεις κλπ. δεν έχω ιδιαίτερη σχέση. Η ζωή προχωράει μπροστά και δε μπορώ να κουβαλάω μαζί μου ξεπερασμένα πρότυπα. Από αυτούς τους χώρους πέρασα πριν από χρόνια κι ότι είχαν να μου δώσουν και να τους δώσω έχει πλέον τελειώσει. Επίσης, διαφωνώ ολοκληρωτικά με την γκετοποίηση και περιθωριοποίηση των νέων παιδιών που αναζητούν εναλλακτικούς τρόπους ζωής ή έκφρασης. Δε μπορώ να δεχτώ «αναρχικούς» με αρχηγούς και νόμους συμβίωσης και κανόνες συμπεριφοράς. Νοιώθω ασφυκτικά σε ανελεύθερους χώρους, όπως κι αν αυτοαποκαλούνται. Σε προσωπικό επίπεδο πάντως, από τέτοιους χώρους ξεκινάει κανείς κι όταν ολοκληρώσει τις απόψεις του σαν άτομο, οφείλει να προχωρήσει πιο πέρα. Η ζωή έχει πολλά πρόσωπα να κοιτάξει κανείς, φτάνει να μην κολλάει σε εφηβικές καταστάσεις, οι οποίες, έτσι κι αλλιώς, κάποτε χάνουν την αίγλη τους.

2)Μου είχες πει για ένα project κομματιών που βρισκόταν σε εξέλιξη.

Πως πάει αυτό; Ονομασία του νέου σχήματος;

Εδώ και μερικούς μήνες, έχω ξεκινήσει μια εκ νέου συνεργασία με τον Κώστα Χατζόπουλο, το βασικό συνθέτη της Γενιάς. Δουλεύουμε πάνω σε 13 τραγούδια με στίχους δικούς μου και αυτήν την περίοδο ψάχνουμε για τους υπόλοιπους συνεργάτες. Ο προσανατολισμός μας δεν είναι η δημιουργία συγκροτήματος παρά ενός πυρήνα από μουσικούς που μέσα από ένα project θα συνεργαστούν και θα δημιουργήσουν. Η ονομασία θα μας απασχολήσει στο τέλος. Όσο αφορά το ύφος, ακόμα είναι νωρίς για «ταμπέλες». Όταν ολοκληρωθούν οι ηχογραφήσεις θα είναι σε θέση, όσοι τις ακούσουν, να μας πουν και εμάς τι νομίζουν πως παίζουμε. Μέχρι τότε, υπομονή.

3)Ποια είναι τα αγαπημένα σου τραγούδια των «Γενιά»; Τι ακούς αυτόν τον καιρό;

Όλα τα τραγούδια μας είναι αγαπημένα. Αποτελούν κομμάτια της ζωής μας τότε. Δεν ξεχωρίζω κανένα. Το καθένα έχει τη ξεχωριστή δική του αξία. Τα τελευταία 3 χρόνια ακούω όλο το φάσμα του INDUSTRIAL. Είναι το μόνο είδος που με εκφράζει. Για την ώρα.

«...οι εταιρείες στήνουνε το παιχνίδι και χορεύουν όλοι οι άλλοι...»

4)Πες μου κάποια πράγματα για τη διάλυση των Γενιά

Η Γενιά διαλύθηκε αμέσως μετά την κυκλοφορία του «ΡΕΚΒΙΕΜ» το '89. Νοιώσαμε πως έκλεισε ο κύκλος που ξεκίνησε το Πάσχα του '82 και θα ήταν ανώφελο να συνεχίσουμε σε μια rock σκηνή που μόνο εμπόδια μας δημιουργούσε. Πέρα από λίγους και καλούς φίλους, κανείς άλλος δε μας βοήθησε στις δύσκολες στιγμές, ούτε καν η δισκογραφική εταιρεία που στην ουσία «φτιάχτηκε» από εμάς και είχε όφελος να το κάνει. Οι απαιτήσεις μας είχαν αυξηθεί καθώς και τα έξοδά μας για να υπάρχουμε σα μπάντα, αλλά παντού σχεδόν μέναμε ακάλυπτοι. Έπρεπε λοιπόν να συμβιβάσουμε μουσική και στίχο σε πιο ήπιους τόνους ή να διαλύσουμε, μέση λύση δεν υπήρχε. Έτσι λοιπόν διαλύσαμε, μένοντας συνεπείς σε όσα πιστεύαμε.

5)Ποια η στάση ζωής που κρατάς;

Προσπαθώ να ζω συνειδητά και καθαρά απέναντι στον εαυτό μου και τους ανθρώπους γύρω μου. Προσπαθώ να διατηρώ την αμμεσότητα και την ειλικρίνεια στις σχέσεις μου και να μην ξεχνιέμαι μέσα σε καμιά σιγουριά που η ζωή κάπου κάπου χαρίζει. Προσπαθώ να μη δειλιάζω και να κάνω αυτό που η συνείδησή μου λέει ότι είναι σωστό, άσχετα με το τίμημα και τις συνέπειες. Είναι τρελαμένη η εποχή που ζούμε και οι άνθρωποι βουτηγμένοι στη σύγχυση αλλά, όταν ακόμα και με αντίξοες συνθήκες ζεις όσο το δυνατόν πιο καθαρά, κάπου, κάπως, κάποια στιγμή δικαιώνεσαι.

6)Οι συμβιβασμοί στους οποίους ο άνθρωπος καλείται να υποκύψει, λόγω των επιταγών της ζωής και στους οποίους γίνεται δούλος. Πες μου λίγα πράγματα.

Καθώς τα χρόνια περνούν και τα πάντα αλλάζουν μέσα μας και γύρω μας, καλούμαστε όλο και πιο συχνά να συμβιβαστούμε για να επιβιώσουμε. Ακόμα κι αυτοί που τα βρήκαν έτοιμα στη ζωή τους δεν τη γλυτώνουν. Σημαντικό είναι να ξέρεις ποιος είσαι, τι θέλεις και που προσπαθείς να φτάσεις, πράγμα που για να το κατορθώσεις, σίγουρα κάποιο «μέσο» ή «όχημα» θα χρησιμοποιήσεις. Καλό είναι να μην ξεχνιέσαι στη διαδρομή κι ακόμα καλύτερο, όταν γνωρίζεις ανά πάσα στιγμή αν είσαι στη σωστή πορεία ή αν παρεκλίνεις από τους στόχους σου. Σημαντικό επίσης είναι να μην ταυτίζεσαι απόλυτα με το «όχημα» που θα χρησιμοποιήσεις. Δούλος και σκλάβος είναι μονάχα αυτός που όντως νοιώθει έτσι. Την αληθινή εσωτερική ελευθερία της ψυχής θα στη στερήσουν μόνο αυτοί που εσύ ο ίδιος θα τους το επιτρέψεις.

«... άμα είσαι στην αναζήτηση και στο ψάξιμο και θέλεις να πηγαίνεις μπροστά, τέτοια παιχνίδια

παίζονται, θα τα παίξεις και εσύ κάποια στιγμή...»

7)Ένα μήνυμα που θέλεις να στείλεις σε όλους τους αγωνιστές συνείδησης, σε αυτούς που κάνουν το «Αργά το βράδυ» πραγματικότητα;

Κατ' αρχήν, θα διαφωνήσω με το «αγωνιστές συνειδήσεως», γιατί μου ακούγεται πολύ ηρωικό. Μπορεί όλοι μας να συμβιώνουμε με ένα τεράστιο πλήθος ασυνείδητων ανθρώπων, αλλά αυτό δε θα έπρεπε να μας τοποθετεί ηρωικά αντιστεκόμενους ανάμεσά τους, απλά γιατί είναι χρέος του κάθε ενός να ζει και να πράττει με πλήρη συνείδηση και όχι σαν καλοκουρδισμένη μηχανή κατανάλωσης. Αυτό άλλωστε μας ξεχωρίζει και από το ζωικό βασίλειο. Από κει και πέρα, ο καθένας συνειδητά πρέπει να επιλέγει ότι πραγματικά νοιώθει πως του ταιριάζει

και τον βοηθάει να εξελίσσεται σαν προσωπικότητα.

Μια από τις μεγαλύτερες αλήθειες στη ζωή είναι αυτή της ρευστότητας των εννοιών και των καταστάσεων. Τα πάντα γύρω μας κινούνται διαρκώς χωρίς να βαλτώνουν και χωρίς να ρωτάνε «γιατί». Αυτός είναι ο νόμος της ζωής. Οφείλουμε να ζούμε αρμονικά τη ζωή μας έχοντας πάντα τη γνώση πως όλα όσα γνωρίζουμε και βιώνουμε, κάποια στιγμή θα τελειώσουν και στη θέση τους κάτι καινούριο θα γεννηθεί. Οι ανάγκες με τις οποίες ταυτιζόμαστε σήμερα, αύριο θα χάσουν τη λάμψη τους και θα πάψουν να υπηρετούν κάποιο υπαρκτό σκοπό. Φρόνιμο είναι λοιπόν να μην είμαστε απόλυτοι και φανατισμένοι, παρά να αφήνουμε χώρο μέσα μας ώστε να μπορούμε να αναθεωρούμε το χτες και να οπλιζόμαστε με τη γνώση του εαυτού μας που θα μας βοηθήσει να ζήσουμε αρμονικά το αύριο.

«Τίποτα δεν διαρκεί για πάντα, όλα, όλοι αλλάζουν κι είναι τουλάχιστον μάταιο ν' αντιστέκεται κανείς»

Μη φοβάστε τη ζωή, ζήστε την, σ' όλες τις πτυχές του πόνου και της χαράς, υπάρχει μια κρυμμένη αλήθεια. Βρείτε την.

«...τώρα, στιχουργικά είναι πολύ πιο εσωτερικά τα πράγματα, δηλαδή υπάρχει ένας εσωτερικός ψυχισμός απέναντι σε ότι συμβαίνει στη ζωή του ανθρώπου. Δεν υπάρχει πια αυτό το κοινωνικοπολιτικό φαινόμενο. Αυτό είναι πια δεδομένο, δεν αλλάζει, το ξέρω, ξέρω πως λειτουργεί η κοινωνία, ξέρω τους νόμους της εξουσίας, όλα αυτά τα πράγματα τα ξέρω, τα βλέπω στη ζωή μου...»

«...άτομα που κάποτε ήταν σκληροπυρηνικοί στις πορείες και στα Εξάρχεια και στα από δω και τα από κει, σήμερα είναι γραβατάκηδες σε κάποια κωλοτράπεζα. Και τότε ορκιζόντουσαν αιώνιοι εχθροί του συστήματος. Τώρα το υπηρετούν από μέσα...»

<u>ΓΙΑΤΙ Η ΕΠΙΜΟΝΗ ΣΤΟ D.I.Y (ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗ MAINSTREAM ΜΟΥΣΙΚΗ)</u> *By Buffalo*

Το **DIY δεν είναι απλά μια εναλλακτική τάση** μουσικής ή άλλης τέχνης. Δεν είναι μια επιπλέον επιλογή (δίπλα στις εμπορικές) στο μουσικό μενού, για να διαλέξουν οι καταναλωτές. Ούτε είναι μόνο ένα είδος μουσικού ακούσματος, είναι μια **φιλοσοφία και πρακτική που πολεμά** το καθεστώς της μουσικής βιομηχανίας και αποτελεί ένα άλλο τρόπο έκφρασης και δημιουργίας. Η νοοτροπία, η ουσία του DIY βρίσκεται σε αντιπαράθεση με την εμπορευματική/διαμεσολαβημένη παραγωγή, τη μουσική βιομηχανία, τους μουσικούς «αστέρες», τις φίρμες και τα είδωλα.

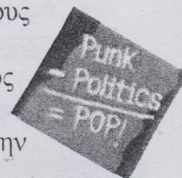

Οι **δισκογραφικές εταιρίες** και οι διάφοροι **σπόνσορες** ελέγχουν σχεδόν πλήρως όλα τα είδη της mainstream μουσικής. Συχνά έχουν και την ιδιοκτησία των τραγουδιών, μουσικής και στίχων. Ελέγχουν τα συγκροτήματα μέσω των συμβολαίων, και παίρνουν το μεγαλύτερο μέρος των κερδών από τις πωλήσεις. Οι σπόνσορες κάνουν τα ίδια με τις live συναυλίες. Τις χρηματοδοτούν με αντάλλαγμα την προβολή τους, την διαφήμιση και για να προωθήσουν την ατζέντα τους.

Τα **mainstream συγκροτήματα** υποκύπτουν σε αυτή την τάξη πραγμάτων διότι δεν έχουν αρκετά λεφτά για εξοπλισμό, ηχογραφήσεις και συναυλίες. Συνήθως δεν έχουν και τις διασυνδέσεις και τις γνωριμίες για να προωθήσουν την μουσική τους. Έτσι αφήνονται στα χέρια των δισκογραφικών, των σπονσόρων, των μάνατζερ, των συναυλιάδικων και λοιπών εμπόρων. Είναι η εύκολη λύση για να προωθήσουν την μουσική τους.

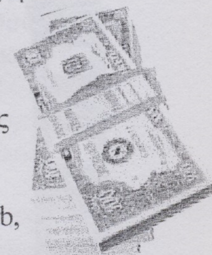
D.I.Y or DIE

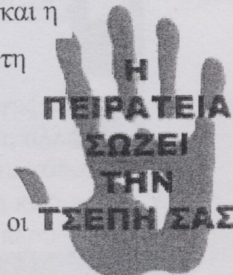
Πολλά τέτοια συγκροτήματα βλέπουν τους εαυτούς τους ως «καλλιτέχνες» που θέλουν να μεταδώσουν την «τέχνη» τους και δεν τους ενδιαφέρει με ποιον τρόπο θα το κάνουν. Σε άλλα συγκροτήματα – κυρίως με πολιτικό στίχο και κοινωνική κριτική – δεν αρέσει η κατάσταση ή είναι ανοιχτά εναντίον αλλά θεωρούν ότι πρέπει να κάνουν τον συμβιβασμό ώστε να καταφέρουν να φτάσει η πολιτικοπιημένη/επαναστατική τους μουσική σε πάρα πολλά άτομα. Τέλος είναι και πολλά συγκροτήματα ή άτομα τα οποία (είτε ανοιχτά είτε ενδόμυχα) γουστάρουν και επιζητούν την φήμη, την δόξα, το lifestyle, και την ειδωλοποίηση που πλασάρει η μουσική βιομηχανία. Αυτοί όχι μόνο αποδέχονται τους όρους του παιγνιδιού αλλά και ενεργά αγωνίζονται για να τους προσέξει κάποιο στέλεχος δισκογραφικής, ένας μάνατζερ ή ένας παράγοντας της μουσικής σκηνής. Μέχρι που φτάνουν και στο σημείο να πηγαίνουν στα διάφορα reality shows και στους διαγωνισμούς με το όνειρο να γίνουν «star»...

Υπάρχουν δύο κύριοι λόγοι που τα DIY συγκροτήματα απορρίπτουν και πολεμούν αυτή την κατάσταση.

Ο πρώτος λόγος αφορά την ίδια την ουσία του DIY: θέλει την έκφραση και την δημιουργία να είναι **αληθινή και γνήσια**, δίνει αξία στην **αυτο-οργάνωση** και την αυτοδυναμία και δεν θέλει επιρροές, παρεμβάσεις και εξαρτήσεις από τρίτους. (Οι τρίτοι αυτοί δεν συμμερίζονται αυτό που εκφράζεται, απλώς θέλουν να κερδοσκοπήσουν και να διαφημιστούν αν είναι εταιρίες ή να καπελώσουν τη φάση και να προωθήσουν τις δικές τους επιδιώξεις αν είναι κράτη, πολιτικά κόμματα και ΜΚΟ). Το DIY επιδιώκει τις υγιείς συνεργασίες, ανταλλαγές ιδεών, ζυμώσεις και επιρροές. Από την άλλη, οι διαμεσολαβητές και οι παράγοντες μολύνουν την γνησιότητα, αλλοιώνουν το περιεχόμενο (είτε άμεσα με παρεμβάσεις στο περιεχόμενο είτε έμμεσα πιέζοντας το συγκρότημα να παίξει τον τάδε ρόλο που πουλά) και βάζουν στη θέση της αυτο-οργάνωσης την εξάρτηση από την καπιταλιστική ιεραρχία, τις ανάγκες της αγοράς και τις επιταγές του lifestyle και της μόδας που προωθεί η μουσική βιομηχανία (MTV, εμπορικοί ραδιοσταθμοί, club, χρήση της μουσικής σε διαφημίσεις και ταινίες Hollywood). Είναι ξεκάθαρο πως ένα συγκρότημα πολύ δύσκολα θα διατηρηθεί αληθινό και γνήσιο, δηλαδή να εκφράζεται και να δημιουργεί χωρίς πιέσεις και περιορισμούς (οικονομικούς, νομικούς, συναισθηματικούς κλπ.). Επίσης το μάρκετινγκ, οι lifestyle εκπομπές και περιοδικά, η μόδα, το να υποδύεσαι ρόλους και η προώθηση ειδώλων εξευτελίζουν την ειλικρίνεια, γελοιοποιούν το περιεχόμενο και προωθούν τη νοσηρή σχέση καλλιτέχνης-είδωλο και φαν-λάτρης/ ακόλουθος/ καταναλωτής.

Ο δεύτερος λόγος που το DIY εναντιώνεται στη μουσική βιομηχανία είναι ότι οι θεματολογίες που απασχολούν τα πλείστα συγκροτήματα έχουν **πολιτικό/ κοινωνικό περιεχόμενο**. Επίσης πολλά συγκροτήματα εμπλέκονται ενεργά σε κοινωνικά κινήματα και ριζοσπαστικό ακτιβισμό, κυρίως στον ευρύτερο αντιεξουσιαστικό χώρο. Έτσι ο καπιταλισμός, οι πολυεθνικές, το lifestyle, η κατανάλωση και τα είδωλα της μουσικής βιομηχανίας βρίσκονται εξ'ορισμού στο στόχαστρο των συγκροτημάτων. Είναι λογικό λοιπόν τα συγκροτήματα αυτά να αποφεύγουν τη συνεργασία με θεσμούς και ομάδες που θεωρούν ως εχθρούς και να θέλουν να προωθήσουν ένα άλλο τρόπο δημιουργίας και έκφρασης. Πολλοί μάλιστα θεωρούν ότι και μόνον η ίδια η έκφραση/δημιουργία/ψυχαγωγία με τον τρόπο του DIY είναι πολιτική/ανατρεπτική πράξη που έρχεται σε ρήξη με τις αξίες του συστήματος. Είναι αλήθεια πως μέσα και γύρω από τον χώρο αυτό υπάρχει συζήτηση κατά πόσον με το να παίζεις και στο επίπεδο της εμπορευματικής κυκλοφορίας, βγαίνεις κερδισμένος συνολικά αφού γνωρίζουν κι έρχονται σε επαφή με τις αντιλήψεις αυτές περισσότερα άτομα. Κάποια συγκροτήματα μάλιστα θεωρούν ότι είναι μέσα από την εμπορευματική μουσική που μπορούν να περάσουν το μήνυμα τους και έτσι ο συμβιβασμός αξίζει να γίνει. Τα περισσότερα όμως συγκροτήματα απορρίπτουν τον συμβιβασμό και επιμένουν στο DIY. Αυτή είναι και η δική μου άποψη και θα εξηγήσω παρακάτω.

EMO SUCKS

Παρ'όλο που μπορεί να γνωρίσουν την μουσική σου άτομα που ίσως δεν θα μπορούσες να προσεγγίσεις διαφορετικά, νομίζω ότι δεν το αξίζει να συμβιβαστείς. Με το να συμμετέχεις σε αυτές τις διαδικασίες μπαίνει το θέμα της αυτοαναίρεσης, δηλαδή ότι λες με λόγια να το αναιρείς με τις πράξεις σου. Πιστεύω ότι είναι βέβαιο πως από άποψη πρακτικής το να συμμετέχεις στο εμπόριο είναι αυτοαναίρεση αφού οι αξίες του DIY υπάρχουν και μέσα στις αντιεξουσιαστικές ιδέες. Άρα μόνο αν η απεύθυνση σε περισσότερο κόσμο φέρνει τεράστιο όφελος στην προώθηση των απόψεων/αντιλήψεων του συγκροτήματος μπορεί να ισχυριστεί κάποιος πως αξίζει τον συμβιβασμό. Θεωρώ πως η ιστορία απέδειξε πως συνήθως αν όχι πάντα, το όφελος δεν είναι αρκετό. Μάλιστα μακροπρόθεσμα, γίνεται μπούμεραγκ και προκαλεί και ζημιά.

Πρώτον, αν και μέσω του εμπορίου μπορείς να προσεγγίσεις περισσότερα άτομα, τα άτομα αυτά γνωρίζουν την μουσική σου και τις απόψεις σου σαν καταναλωτές. Δηλαδή τα άτομα αυτά απλά γυρεύουν άκουσμα που να τους αρέσει μουσικά και για να εκτονώνονται με την έντονη μουσική και τον ανατρεπτικό στίχο (τα περισσότερα DIY συγκροτήματα λόγω της ρήξης τους με το σύστημα παίζουν μουσική έντονη και δυνατή με επιθετικό στίχο και άγρια φωνητικά πχ. πανκ, hardcore, grind, ροκ-μέταλ, hip-hop κ.α.). Ακόμα οι μουσικές του είδους είναι συχνά χορευτικές και έτσι προσφέρονται για μαζική διασκέδαση και εκτόνωση. Η εκτόνωση και η μαζική διασκέδαση δεν είναι καθ'εαυτόν κακά, όμως ο καταναλωτής στο εμπόριο έχει πολύ μεγαλύτερη πιθανότητα να δει την μουσική **μόνο** σε αυτή της την διάσταση, εντελώς επιφανειακά και παραβλέποντας το βαθύτερο περιεχόμενο και το γενικότερο πλαίσιο ύπαρξης και δράσης του συγκροτήματος. Για τον καταναλωτή, το «ανατρεπτικό» συγκρότημα είναι απλώς μια επιπλέον επιλογή για τα γούστα του. Συγκροτήματα όπως οι Rage Against the Machine είναι πολύ γνωστά όμως λίγοι που τους ακούνε έχουν σκεφτεί σοβαρά για αυτά που λένε και ακόμα λιγότεροι προσπαθούν να κάμουν πράξη στη ζωή τους τα ανατρεπτικά μηνύματα.. Όταν το άτομο αγοράζει το CD σε ένα πολυκατάστημα, με τις διαφημίσεις, το promotion σε TV και ραδιόφωνο και τα αξεσουάρ (μπλουζάκια, χαϊμαλιά κλπ) τριγύρω του δύσκολα θα διαχωρίσει αυτό το συγκρότημα από τα άλλα τα πιο mainstream. Η κυκλοφορία της μουσικής μέσα στο εμπόριο είναι **ψυχολογικά πιο ισχυρό μήνυμα** από την επαναστατικότητα του CD (το ίδιο το CD, θα έχει χρηματικό αντίτιμο (μεγάλο), νομικές προειδοποιήσεις, logo εταιριών, πιστοποιητικά αυθεντικότητας κλπ.).

Δεύτερον, το ίδιο το συγκρότημα θα δέχεται πιέσεις να λειτουργεί στα πλαίσια του συστήματος. Θα πρέπει να παίζει όλο το νομικό παιγνίδι, να δέχεται όρους στο τι θα πει και τι θα κάνει (πιέσεις από δισκογραφικές, απειλή του λίβελου κλπ), να βάζει προειδοποιήσεις στο CD για τον στίχο, να πληρώνει φόρους από τις πωλήσεις, κ.ά. Αυτό μας οδηγεί και στο γεγονός ότι στο DIY τα άτομα δεν θεωρούν τη μουσική σαν αυτοσκοπό αλλά σαν ένα κομμάτι του εαυτού τους και ένα εργαλείο σε έναν πιο γενικό αγώνα. Δηλαδή δεν καθορίζεσαι συνολικά ως ένας Μουσικός αλλά ένα άτομο που εκφράζεται μέσω της μουσικής. Ακόμα έχει σημασία αυτά που εκφράζονται να γίνονται και **τρόπος ζωής**, δηλαδή να υπάρχει **σύνδεση μεταξύ έκφρασης και πράξης**. Στο εμπόριο, ούτε ο ακροατής ούτε το συγκρότημα είναι πιθανό να κάμουν κάτι τέτοιο.

Τρίτον, ο καπιταλισμός απέδειξε πως έχει μεγάλη ικανότητα να **απορροφά** ακόμα και ιδέες και πρακτικές που φαίνονται εχθρικές προς αυτόν. Δες τι έγινε με το ραπ, το hip-hop και τις «ανατρεπτικές» τάσεις του ροκ. Η μουσική βιομηχανία ενσωμάτωσε τους παραπάνω μουσικούς τους έδωσε λεφτά και δόξα και προώθησε εκδοχές αυτών των μουσικών απαλλαγμένες από τα αρχικά ανατρεπτικά τους στοιχεία. Με το πανκ δεν τα κατάφερε καλά, αλλά και εκεί κάποια συγκροτήματα ξεπουλήθηκαν ενώ δημιουργήθηκε και ένα pop-punk εντελώς συμφιλιωμένο με το σύστημα που απλώς μοιάζει μουσικά και στην extreme εμφάνιση με το αρχικό.
Είναι βέβαιο πως αν μια μουσική/καλλιτεχνική τάση δεν είναι **ξεκάθαρα και συνολικά** σε αντιπαράθεση με τον καπιταλισμό, τότε αργά η γρήγορα αυτός θα την απορροφήσει. Ίσως να κάνει κάποιες μικροαλλαγές και ψευδο-υποχωρήσεις για να την ενσωματώσει. Αλλιώς, θα πάρει κάποια επιφανειακά στοιχεία όπως το ύφος, το ντύσιμο, το μουσικό άκουσμα και θα θάψει ή θα διαστρεβλώσει αυτά που είναι εναντίον του και θα ξαναπλασάρει την τάση ξεδοντιασμένη και ακίνδυνη π.χ. πολλοί σήμερα λέγοντας πανκ εννοούν συγκροτήματα όπως οι Greenday, ή με το hip-hop σκέφτονται τον Eminem, τον 50 cent και τους Going Through...

Συμπερασματικά, καταλήγω ότι οι αξίες του DIY και οι αντιεξουσιαστικές και ανατρεπτικές ιδέες, δεν είναι συμβατές με το εμπόριο και τη μουσική βιομηχανία. Ναι, υπάρχουν προβλήματα απεύθυνσης σε ένα ευρύτερο κομμάτι της κοινωνίας, οικονομικά προβλήματα, τεχνικά και άλλα πολλά. Όμως αν αναπτυχθούν συλλογικότητες και δίκτυα συνεργασίας στην βάση της αλληλοβοήθειας θα είναι πιο εύκολη η αντιμετώπιση των δυσκολιών. Ένα συγκρότημα θα βρίσκει στήριξη και πρόσβαση σε εξοπλισμό/ στούντιο ηχογράφησης/ συναυλιακούς χώρους κλπ. Θα υπάρχει ένα ηχηρό παράδειγμα έμπρακτης εναντίωσης στον καπιταλισμό και την μουσική βιομηχανία. Η λύση δεν είναι έξω από το DIY, αλλά η ενδυνάμωση του DIY κινήματος!

www.andidrasi.gr
Ροκ ράδιο σταθμός

www.radio98fm.gr
το πειρατικό ραδιόφωνο της Αθήνας

www.hitandrap.com
site με mp3 απο αντιεμπορικές χιπ χοπ μπάντες

www.freewebs.com/metal-connection
side για την εξάπλωση του diy metal

www.mousikaorgana.forumup.gr
φόρουμ για μουσικά όργανα και diy εκμάθηση

www.anexartisi.gr
για την ελληνική αντιεμπορική σκηνή

www.ypokoultoura.gr
πληροφορίες για ελληνικά πανκ / χαρντκορ σχήματα

www.punk.gr
side για το ελληνικό πανκ κίνημα

www.scarecrow.gr
διανομέας, βινυλίων, κασετών, cd κ.α

www.squat.net
πληροφορίες για καταλήψεις ανα τον κόσμο

www.maximumrocknroll.com
το διασημότερο diy μουσικό περιοδικό

www.geocities.com/wedontfigthit
διανομέας cd

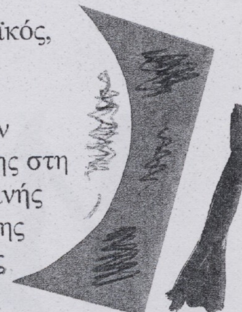
www.profaneexistence.com
κολεκτίβα που δημιουργήθηκε το 89 για να κτίση μια ισχυρότερη και πολιτικά πιο ενεργή πανκ κίνηση

www.indy.gr
www.athens.indymedia.org
ανοικτή κοινότητα ανθρώπων που προσφέρουν άμεση και μη εμπορευματική πληροφόρηση

ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΤΗΝ… ΨΙΛΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ? Ή ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΤΗΝ... ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ!!! *By Punkunin*

Τα ψυχοδηλωτηκα (χόρτο, έκσταση, LSD κλπ) δεν είναι πια συνώνυμο του υποκόσμου ή ενός εξεγερμένου τμήματος της νεολαίας. Η χρήση τους έχει εξαπλωθεί σε όλους τους τύπους του πληθυσμού, όλους τους ρόλους και τρόπους ζωής, χωρίς διακρίσεις. Είναι το μαγικό χάπι που δυναμώνει αυτό που κάνεις, ένα τονωτικό της καθημερινότητας, ένα καλο-μαγειρεμένο γεύμα του συστήματος προς τους υπηκόους του. Ενώνουν τους ανθρώπους ψεύτικα. Ο Ρέιβερ, ο ψυχεδελικός, ο χίπις, ο ροκάς, το φρικιό, ο ξερόλας, ο έντεχνος, ο πλούσιος, ο φτωχός, ο λαϊκός, ο μάγκας, ο φλώρος, ο περαστικός... Ο καλύτερος τρόπος να μαζευτούν 10 απομονωμένοι άνθρωποι σ' ένα δωμάτιο και να νιώσουν παρέα είναι τα ψυχοδηλωτηκά. Γέλια, φλυαρία, συμπάθεια φτιάχνουν μια έντονη αίσθηση επικοινωνίας, ενώ όλοι ξεχνούν πως αυτό που την δημιούργησε είναι η μαστούρα. Η ψευδαίσθηση όμως κάποτε διαλύεται και δίνει τη θέση της στη μοναξιά και το κενό, το κενό πρακτικής επικοινωνίας, κοινού νοήματος, κοινής ζωής, αληθινής και συλλογικής. Είναι αλήθεια πως τα ψυχοδηλωτηκα επιδρούν περισσότερο στο κομμάτι της κοινωνίας που απορρίπτουν – συνειδητά ή μη- τη ψευτο-διασκέδαση, τη μίζερη ρουτίνα της πόλης, την εργασία κ.α. Οι περισσότεροι όμως διακατέχονται απο μια –σύντομη περίοδο- μηδενιστικής έξαρσης, κάποιου απροσδιόριστου παθητικού «μηδενισμού». Αρέσκονται σε αφηρημένες «κριτικές», σε «πρωτόγονες» ονειρώξεις κάτω απ' το πέπλο του «New Age» και παραμένουν ουσιαστικά απαθείς σε οτιδήποτε διαδραματίζετε γύρω τους. Ψυχολογικά εξαρτημένοι απ' τα ψυχοδηλωτηκά, αρνούνται να απολαύσουν τις στιγμές τις καθημερινότητας. «αχ, να είχαμε τώρα καμιά να τυλίξουμε». Σε εκδρομές στη φύση η χρήση τους ξεπερνάει τα όρια και είναι μηδαμινές η περιπτώσεις να πεί κάποιος «όχι» στην προσφορά μιας τζούρας. Ρούχα, μπιχλιμπίδια, χαϊμαλιά, κλαμπ, χασίσι και γαμήσι, μ' όλα αυτά το σύστημα κερδίζει ακόμα ένα παιχνίδι, τη νεανική ορμή και δράση, ίσως ο πιο επικίνδυνος αντίπαλός του.

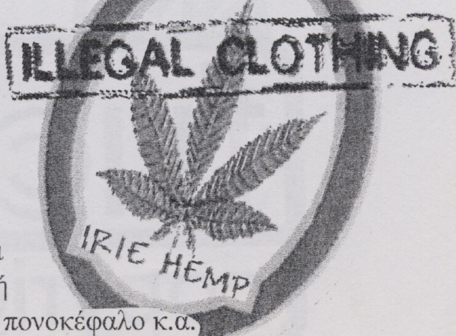
Αλήθεια, τα «παιδιά των λουλουδιών» τι κατάφεραν και που είναι τώρα?

Ο μαστουρωμένος επαναστάτης είναι ο πιο ακίνδυνος επαναστάτης!

Εξετάζοντας επιφανειακά – μέσω των δικών μου εμπειριών- το θέμα των ψυχοδηλωτικών, θέλω να δείξω σε γενικές γραμμές πως επιδρά αυτή η κοινωνική αρρώστια. Μιλώ για την θέση που έχουν τα ψυχοδηλωτηκά στη ζωή των ατόμων κι όχι για τις ουσίες «καθ' αυτές», άρα η επιδράσεις που έδειξα είναι περισσότερο επιδράσεις της κοινωνικής κατάστασης μέσα στην οποία χρησιμοποιούνται. Είναι δηλαδή επιδράσεις που ενισχύονται απ' αυτά και δεν δημιουργούνται. Τα ψυχοδηλωτηκά πλασάρονται σαν κεντρικό κομμάτι ενός παθητικού τρόπου ζωής, που έχει σκοπό να κρατήσει τους ανθρώπους αδρανείς κι ακίνδυνους στην ηλικία ακριβώς που είναι η πιο κατάλληλη για να ξεκινήσει κανείς να αλλάξει κάτι απ' τη ζωή του και τον κόσμο. Μπορούμε να πούμε πως τα ναρκωτικά, γενικότερα, είναι μια απ' τις πιο αποτελεσματικές παγίδες όπου το σύστημα πιάνει κι εξουδετερώνει τους εν δυνάμει αρνητές του. Αν θέλουμε πραγματικά να εξελιχθούμε, να ερευνήσουμε και να χαρούμε τις στιγμές, δεν θα γίνει ποτέ με τα «πιττώματα» - όταν γίνονται συνήθεια οδηγούν με απόλυτη σιγουριά στην αποβλάκωση. Τώρα το πως μπορούν να χρησιμοποιηθούν στα πλαίσια ενός απελευθερωτικού σχεδίου είναι θέμα προς διερεύνηση...

Ναρκωτικά
ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ
ΚΑΛΥΤΕΡΑ
ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΑ

COKE KILLS

Υ.Γ.- Η νομιμοποίηση της κάνναβης ίσως να είναι η καλύτερη λύση στην υπερκατανάλωση της και στην εμπορευματοποίηση της απ' τους μπάτσους, το κράτος/ παρακράτος και τη μαφία. Στην Ολλανδία η συντριπτική πλειοψηφία των χρηστών είναι ξένοι τουρίστες. Η κάνναβη είναι θαυματουργό φυτό, σου προσφέρει ρούχα, ξύλα (μια καλή και οικονομική λύση στο κόψιμο των δέντρων), είναι βότανο που μπορεί να μπεί σε ροφήματα για πονοκέφαλο κ.α.

Στο επόμενο τεύχος του «ΠτΜ» θα βρείτε:

-Αφιέρωμα στην Ελληνική Αντιεμπορική Σκηνή Νο:2 *(cd- Χάσμα, Stress, Γκούλαγκ ,Javaspa)*

-Κείμενα – Συνεντεύξεις – Παρουσιάσεις – κ.α

